

Descripció	Codi
Edificacions	ED
Forestal	FO
Fruiter	FY
Fruiter de clofolla	FS
Horta	TH
Improductius	IM
Hivernacles i cultius sota plàstic	IV
Illes	IS
Oliverar	OV
Pastura	PS
Pastura arbustiva	PR
Pastura amb arbrat	PA
Terra llaurable	TA
Vials	CA
Vinya	VI
Zona censurada	ZV
Zona concentrada no reflectida en l'ortofoto (*) ..	ZC
Zona urbana	ZU

(*) Aquest ús es pot utilitzar quan en una zona d'un terme municipal hi hagi una concentració parcel·laria i no es pugui disposar d'una ortofoto actualitzada que reflecteixi aquesta concentració.

CAP DE L'ESTAT

5691 *LLEI 3/2006, de 29 de març, de modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, per adequar l'aplicació de la regla de prorrata a la Sisena Directiva europea.* («BOE» 76, de 30-3-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, suposa la transposició al nostre dret intern de les previsions que conté la Directiva 77/388/CEE, de 17 de maig de 1977, Sisena Directiva del Consell en matèria d'harmonització de les legislacions dels estats membres relatives als impostos sobre volum de negocis.

La Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, va modificar els articles 102, 104 i 106 de la Llei de l'impost sobre el valor afegit. Com a conseqüència d'aquesta modificació, a partir de l'1 de gener de 1998 la percepció de subvencions que no formessin part de la base imposable d'aquest impost implicava una limitació en el dret a la deducció per als empresaris o professionals. El Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, en la seva Sentència de 6 d'octubre de 2005, dictada en l'assumpte C-204/03, la Comissió contra el Regne d'Espanya, ha declarat que les previsions que contenen els articles 102, 104 i 106, en la versió modificada per la Llei 66/1997, no eren conformes amb la Sisena Directiva, fet que obliga a modificar aquests preceptes. Segons s'assenyala a la Sentència, únicament és possible incloure les subvencions no vinculades al preu de les operacions en el denominador de la prorrata quan els empresaris o professionals que les percebin estiguin

obligats a la seva aplicació per realitzar operacions que generen el dret a la deducció juntament amb d'altres que no el generen. Aquesta és la facultat que tenen els estats membres d'acord amb l'article 19 de la Sisena Directiva segons ho interpreta el Tribunal de Justícia.

Malgrat tot això, no es considera raonable mantenir aquesta restricció en els termes en què s'ha formulat. Per contra, s'entén preferible eliminar tota restricció en el dret a la deducció com a conseqüència de la percepció de subvencions no vinculades al preu de les operacions, i evitar d'aquesta manera que la realització d'operacions limitatives del dret a la deducció pugui portar com a conseqüència una limitació desproporcionada en aquest dret pel fet d'incloure aquestes subvencions en el denominador de la prorrata, quan a falta de les operacions esmentades no és possible fer aquesta inclusió.

Per portar a efecte aquests canvis, es modifiquen els articles 102, 104 i 106 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit. Igualment, i per tal de donar coherència a altres preceptes de la mateixa Llei, es modifiquen els articles 20.dos, 112.dos i 123.u.A) i C) d'aquesta Llei.

Així mateix, per bé que la sentència de la qual porten causa les modificacions que es realitzen no és aplicable a les Illes Canàries, ja que és un territori exclòs de l'àmbit d'harmonització dels impostos sobre el volum de vendes, es considera convenient introduir en l'impost general indirecte canari les mateixes modificacions introduïdes en l'impost sobre el valor afegit, i fer una nova redacció dels preceptes de la Llei 20/1991, de 7 de juny, reguladora d'aquell impost, que incideixen sobre aquest tema.

Article únic. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

U. Es fa una nova redacció de l'article 20.dos, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. Les exempcions relatives als números 20è, 21è i 22è de l'apartat anterior poden ser objecte de renúncia pel subjecte passiu, en la forma i amb els requisits que es determinin per reglament, quan l'adquirent sigui un subjecte passiu que actuï en l'exercici de les seves activitats empresarials o professionals i, en funció del seu destí previsible, tingui dret a la deducció total de l'impost suportat per les corresponents adquisicions.

S'entén que l'adquirent té dret a la deducció total quan el percentatge de deducció provisionalment aplicable l'any en què s'hagi de suportar l'impost permeti la seva deducció íntegra, fins i tot en el supòsit de quotes suportades abans de començar a fer lliuraments de béns o prestacions de serveis corresponents a activitats empresarials o professionals.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 102.u, que queda redactat de la manera següent:

«U. La regla de prorrata és aplicable quan el subjecte passiu, en l'exercici de la seva activitat empresarial o professional, efectuï conjuntament lliuraments de béns o prestacions de serveis que originin el dret a la deducció i altres operacions de naturalesa anàloga que no habilitin per a l'exercici d'aquest dret.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'article 104.dos.2n, que queda redactat de la manera següent:

«2n En el denominador, l'import total, determinat per al mateix període de temps, dels lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats pel subjecte passiu en l'exercici de la seva activitat empresarial o professional o, si s'escau, en el sector dife-

renciat que correspongui, inclosos els que no originin el dret a deduir.

En les operacions de cessió de divises, bitllets de banc i monedes que siguin mitjans legals de pagament, exemptes de l'impost, l'import que s'ha de computar en el denominador és el de la contraprestació de la revenda dels esmentats mitjans de pagament, incrementat, si s'escau, en el de les comissions percebudes i minorat en el preu d'adquisició d'aquestes o, si aquest no es pot determinar, en el preu d'altres divises, bitllets o monedes de la mateixa naturalesa adquirides en la mateixa data.

En les operacions de cessió de pagarés i valors no integrats a la cartera de les entitats financeres, l'import que s'ha de computar en el denominador és el de la contraprestació de la revenda d'aquests efectes incrementat, si s'escau, en el dels interessos i comissions exigibles i minorat en el preu d'adquisició d'aquests.

Si es tracta de valors integrats a la cartera de les entitats financeres, s'han de computar en el denominador de la prorrata els interessos exigibles durant el període de temps que correspongui i, en els casos de transmissió dels dits valors, les plusvàlues obtingudes.

La prorrata de deducció resultant de l'aplicació dels criteris anteriors s'ha d'arrodonir a la unitat superior.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'article 106.u, que queda redactat de la manera següent:

«U. L'exercici del dret a deduir en la prorrata especial s'ha d'ajustar a les regles següents:

1a Les quotes impositives suportades en l'adquisició o importació de béns o serveis utilitzats exclusivament en la realització d'operacions que originin el dret a la deducció es poden deduir íntegrament.

2a Les quotes impositives suportades en l'adquisició o importació de béns o serveis utilitzats exclusivament en la realització d'operacions que no originin el dret a deduir no poden ser objecte de deducció.

3a Les quotes impositives suportades en l'adquisició o importació de béns o serveis utilitzats només en part en la realització d'operacions que originin el dret a la deducció es poden deduir en la proporció resultant d'aplicar al seu import global el percentatge a què es refereix l'article 104, apartats dos i següents.

L'aplicació del percentatge esmentat s'ha d'ajustar a les normes de procediment que estableix l'article 105 d'aquesta Llei.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'article 112.dos, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. El percentatge definitiu a què es refereix l'apartat anterior es determina segons el que disposa l'article 104 d'aquesta Llei i, a aquest efecte, s'ha de computar el conjunt de les operacions realitzades durant el període a què es refereix l'esmentat apartat.»

Sis. Es fa una nova redacció de l'article 123.u.A), que queda redactat de la manera següent:

«A) Els empresaris o professionals acollits al règim simplificat han de determinar, per a cada activitat a la qual sigui aplicable aquest règim especial, l'import de les quotes meritades en concepte d'impost sobre el valor afegit i del recàrrec d'equivalència, en virtut dels índexs, mòduls i altres paràmetres,

així com del procediment que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

De l'import de les quotes meritades indicat al paràgraf anterior, se'n pot deduir l'import de les quotes suportades o satisfetes per operacions corrents relatives a béns o serveis afectats a l'activitat per la qual l'empresari o professional estigui acollit a aquest règim especial, de conformitat amb el que preveu el capítol I del títol VIII d'aquesta Llei. No obstant això, la deducció d'aquestes quotes s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) No són deduïbles les quotes suportades pels serveis de desplaçament o viatges, hostaleria i restauració en el supòsit d'empresaris o professionals que desenvolupin la seva activitat en un local determinat. A aquests efectes, es considera un local determinat qualsevol edificació, excloent-ne els magatzems, aparcaments o dipòsits tancats al públic.

b) Les quotes suportades o satisfetes només són deduïbles en la declaració liquidació corresponent a l'últim període impositiu de l'any en què s'hagin d'entendre suportades o satisfetes, per la qual cosa, amb independència del règim de tributació aplicable en anys successius, no escau la seva deducció en un període impositiu posterior.

c) Quan es realitzin adquisicions o importacions de béns i serveis per a la seva utilització en comú en diverses activitats per les quals l'empresari o professional estigui acollit a aquest règim especial, la quota a deduir en cadascuna d'aquestes és la que resulti del prorrateig en funció de la seva utilització efectiva. Si no és possible aplicar aquest procediment, s'han d'imputar per parts iguals a cadascuna de les activitats.

d) Es poden deduir les compensacions agrícoles a què es refereix l'article 130 d'aquesta Llei, satisfetes pels empresaris o professionals per l'adquisició de béns o serveis a empresaris acollits al règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca.

e) Addicionalment, els empresaris o professionals tenen dret, en relació amb les activitats per les quals estiguin acollits a aquest règim especial, a deduir l'1 per cent de l'import de la quota meritada a què es refereix el paràgraf primer d'aquest apartat, en concepte de quotes suportades de difícil justificació.»

Set. Es fa una nova redacció de l'article 123.u.C), que queda redactat de la manera següent:

«C) Del resultat de les dues lletres anteriors s'ha de deduir l'import de les quotes suportades o satisfetes per l'adquisició o importació d'actius fixos, considerant com a tals els elements de l'immobilitzat i, en particular, aquells dels quals es disposi en virtut de contractes d'arrendament financer amb opció de compra, tant si l'opció és vinculant com si no ho és.

Aquest dret a la deducció s'ha d'exercir en els termes que s'estableixin per reglament.»

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries.*

U. Es fa una nova redacció de l'article 35, que queda redactat de la manera següent:

«La regla de prorrata és aplicable quan el subjecte passiu, en l'exercici de la seva activitat empresarial o professional, efectui conjuntament lliuraments de béns o prestacions de serveis que originin

el dret a la deducció i altres operacions de naturalesa anàloga que no habilitin per a l'exercici d'aquest dret.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 37.2.2n, que queda redactat de la manera següent:

«2n En el denominador, l'import total, determinat per al mateix període de temps, dels lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats pel subjecte passiu en el desenvolupament de la seva activitat empresarial o professional o, si s'escau, en el sector diferenciat que correspongui, inclosos els que no originin el dret a deduir.

Són operacions que no originen el dret a deduir, als efectes de la seva inclusió en el denominador de la prorrata, les operacions esmentades a l'article 10.1 d'aquesta Llei realitzades pel subjecte passiu dins o fora de les Canàries, amb l'excepció que preveu l'article 29.4.1r.e) de la mateixa Llei, així com les operacions no subjectes a què es refereixen els números 8è, 9è i 10è de l'article 9 d'aquesta Llei.

En les operacions de cessió de divises, bitllets de banc i monedes que siguin mitjans legals de pagament, exemptes de l'impost, l'import que s'ha de computar en el denominador és el de la contraprestació de la revenda dels mitjans de pagament esmentats, incrementat, si s'escau, en el de les comissions percebudes i minorat en el preu d'adquisició d'aquestes o, si aquest no es pot determinar, en el preu d'altres divises, bitllets o monedes de la mateixa naturalesa adquirides en la mateixa data.

En les operacions de cessió de pagarés i valors no integrats a la cartera de les entitats financeres, l'import que s'ha de computar en el denominador és el de la contraprestació de la revenda dels efectes esmentats incrementat, si s'escau, en el dels interessos i comissions exigibles i minorat en el preu d'adquisició d'aquests.

Si es tracta de valors integrats a la cartera de les entitats financeres, s'han de computar en el denominador de la prorrata els interessos exigibles durant el període de temps que correspongui i, en els casos de transmissió dels dits valors, les plusvàlues obtingudes.

La prorrata de deducció resultant de l'aplicació dels criteris anteriors s'ha d'arrodonir a la unitat superior.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'article 39, que queda redactat de la manera següent:

«L'exercici del dret a deduir en la prorrata especial s'ha d'ajustar a les regles següents:

1. Les quotes impositives suportades en l'adquisició o importació de béns o serveis utilitzats exclusivament en la realització d'operacions que originin el dret a la deducció es poden deduir íntegrament.

2. Les quotes impositives suportades en l'adquisició o importació de béns o serveis utilitzats exclusivament en la realització d'operacions que no originin el dret a deduir no poden ser objecte de deducció.

3. Les quotes impositives suportades en l'adquisició o importació de béns o serveis utilitzats només en part en la realització d'operacions que originin el dret a la deducció poden ser deduïdes en la proporció resultant d'aplicar a l'import global d'aquestes el percentatge de la prorrata general que regula aquesta Llei.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'article 43.8, que queda redactat de la manera següent:

«8. El percentatge definitiu a què es refereix el número anterior es determina segons el que disposa l'article 37 d'aquesta Llei i, a aquest efecte, s'ha de computar el conjunt de les operacions realitzades durant el període a què es refereix el número 6 d'aquest article.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'article 50.1.A), que queda redactat de la manera següent:

«A) Els subjectes passius acollits al règim simplificat han de determinar, amb referència a cada activitat a la qual sigui aplicable aquest règim especial, l'import de les quotes meritades en concepte d'impost general indirecte canari, en virtut dels índexs, mòduls i altres paràmetres, així com del procediment que estableixi la conselleria competent en matèria d'hisenda del Govern Autònom de Canàries.

De l'import de les quotes meritades indicat en el paràgraf anterior, se'n pot deduir l'import de les quotes suportades o satisfetes per operacions corrents relatives a béns o serveis afectats a l'activitat per la qual l'empresari o professional estigui acollit a aquest règim especial, de conformitat amb el que preveu el capítol primer del títol II del llibre primer d'aquesta Llei. No obstant això, la deducció d'aquestes quotes s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) No són deduïbles les quotes suportades pels serveis de desplaçament o viatges, hostaleria i restauració en el supòsit d'empresaris o professionals que desenvolupin la seva activitat en un local determinat. A aquests efectes, es considera un local determinat qualsevol edificació, excloent-ne els magatzems, aparcaments o dipòsits tancats al públic.

b) Les quotes suportades o satisfetes només són deduïbles en la declaració liquidació corresponent a l'últim període impositiu de l'any en què s'hagin d'entendre suportades o satisfetes, per la qual cosa, amb independència del règim de tributació aplicable en anys successius, no escau deduir-les en un període impositiu posterior.

c) Quan es realitzin adquisicions o importacions de béns i serveis per a la seva utilització en comú en diverses activitats per les quals l'empresari o professional estigui acollit a aquest règim especial, la quota a deduir en cadascuna d'aquestes és la que resulti del prorrateig en funció de la seva utilització efectiva. Si no és possible aplicar aquest procediment, s'han d'imputar per parts iguals a cadascuna de les activitats.

d) Es poden deduir les compensacions agrícoles a què es refereix l'article 57 d'aquesta Llei, satisfetes pels empresaris o professionals per l'adquisició de béns o serveis a empresaris acollits al règim especial de l'agricultura i ramaderia.

e) Addicionalment, els empresaris o professionals tenen dret, en relació amb les activitats per les quals estiguin acollits a aquest règim especial, a deduir l'1 per cent de l'import de la quota meritada a què es refereix el paràgraf primer d'aquest apartat, en concepte de quotes suportades de difícil justificació.

f) La conselleria competent en matèria d'hisenda del Govern Autònom de Canàries pot establir una quota mínima en funció de les quotes meritades, de manera que la diferència entre les quotes meritades i les quotes deduïbles no pugui ser inferior a l'esmentada quota mínima.»

Sis. Es fa una nova redacció de l'article 50.1.C), que queda redactat de la manera següent:

«C) Del resultat de les dues lletres anteriors s'ha de deduir l'import de les quotes suportades o satisfetes per l'adquisició o importació d'actius fixos, considerant com a tals els elements de l'immobilitzat i, en particular, aquells dels quals es disposi en virtut de contractes d'arrendament financer amb opció de compra, tant si l'opció és vinculant com si no ho és.

Aquest dret a la deducció s'ha d'exercir en els termes que s'estableixin per reglament.»

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'1 de gener de 2006.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 29 de març de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

5692 *LLEI 4/2006, de 29 de març, d'adaptació del règim de les entitats navilieres en funció del tonatge a les noves directrius comunitàries sobre ajudes d'Estat al transport marítim i de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries. («BOE» 76, de 30-3-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Comunicació C(2004)43, de 13 de gener de 2004, de la Comissió Europea, relativa a les noves directrius comunitàries sobre ajudes d'Estat al transport marítim, insta els governs dels estats membres perquè, abans del 30 de juny de 2005, modifiquin els seus règims d'ajudes al transport marítim per adaptar-los als criteris fixats en aquestes directrius.

Després d'analitzar la normativa espanyola en matèria d'ajudes d'Estat al transport marítim, concretament el règim d'entitats navilieres en funció del tonatge, que recull el capítol XVII del títol VII del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, i comparar-la amb les noves directrius, el Govern espanyol ha confirmat a la Comissió l'acceptació de les propostes de modificar la seva legislació abans del 30 de juny de 2005, amb la introducció dels canvis necessaris perquè les ajudes d'Estat al transport marítim a Espanya siguin conformes amb aquelles. Aquestes modificacions es concreten en els assumptes següents:

Extensió del règim esmentat a les entitats que duguin a terme, en la seva totalitat, la gestió tècnica i de tripulació dels vaixells inclosos en el règim especial.

Es permet l'aplicació del règim als vaixells de remolc que realitzin activitat de transport marítim, i s'entén com a tal quan menys del 50 per cent dels ingressos de l'activitat de remolc realitzada durant el període impositiu procedeixin de l'activitat realitzada en ports o de la prestació d'ajuda a vaixells autopropulsats per arribar a port.

També s'amplia el règim a les dragues que realitzin activitat de transport marítim, i s'entén com a tal quan, durant el període impositiu, més del 50 per cent dels ingressos de l'activitat sigui el dipòsit en el fons del mar dels materials extrets. En aquest cas, l'aplicació del règim especial queda limitat a aquesta part d'activitat de transport.

S'exigeix que els vaixells amb activitat de remolc i de dragatge que s'incloguin en el règim especial hagin d'estar registrats a Espanya o en un altre Estat membre de la Unió Europea.

Es permet als interessats que puguin incloure en les seves sol·licituds vaixells no registrats a Espanya o en un altre Estat de la Unió Europea, sempre que mantinguin o incrementin el percentatge de tonatge net sota registre comunitari respecte del tonatge total de vaixells de l'entitat acollits a aquest règim especial.

L'incompliment d'aquesta última condició suposa l'exclusió del règim especial dels vaixells que hagin motivat el dit incompliment, llevat que l'entitat exploti almenys el 60 per cent del seu tonatge net sota registre comunitari.

D'altra banda, l'actual règim d'entitats navilieres en funció del tonatge va ser autoritzat per la Comissió Europea en la seva Decisió de 27 de febrer de 2002. Ulteriorment, el Govern espanyol, mitjançant la Carta de 17 de novembre de 2003, va presentar una proposta de modificació relativa a la inclusió en el règim dels serveis prestats al vaixell adscrit al règim (practicatge, remolc, amaratge i desamaratge), així com els serveis relacionats amb la càrrega del vaixell (càrrega i descàrrega, estiba i desestiba). La Comissió ha aprovat la proposta de modificació en la seva Comunicació C(2004)1931/2, de 28 de maig de 2004, per la qual cosa aquestes activitats queden incloses en l'explotació de vaixells propis o arrendats.

Finalment, l'esmentada Comunicació C(2004)43, a l'apartat 3.2, «Costos salarials», estableix que els estats membres autoritzin diverses reduccions dels costos i càrregues lligades a la contractació de marins comunitaris en els vaixells matriculats en aquests, fins a assolir nivells concordes amb els estàndards mundials. La mateixa Directriu indica que en el cas dels vaixells que prestin serveis regulars de passatgers entre ports de la Comunitat tan sols es consideren, als efectes de les mesures aquí previstes, «marins comunitaris» els nacionals de la Comunitat i dels estats part a l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu. Per adaptar el nostre ordenament a aquesta Directriu s'introdueixen les modificacions necessàries a la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries. Quant a la bonificació en les cotitzacions a la Seguretat Social, ja vigent en el marc del règim econòmic i fiscal de les Canàries, aquesta Llei especifica l'obligació de l'Estat d'efectuar l'aportació corresponent al pressupost de la Seguretat Social.

II

La Comissió Europea va adoptar el passat 7 de juliol de 2004 unes noves directrius comunitàries sobre ajudes estatals de salvament i de reestructuració d'empreses en crisi (Comunicació 2004/C 244/02), per les quals s'insta els estats membres perquè adaptin tots els règims vigents d'ajuda que no siguin règims d'ajudes estatals de salvament i reestructuració que segueixin en vigor després del 31 de maig de 2005, per excloure del seu àmbit d'aplicació qualsevol ajuda que es pugui concedir a grans o